

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΩΝ ΦΥΤΟΦΑΓΩΝ ΑΚΑΡΕΩΝ ΤΗΣ ΡΟΔΑΚΙΝΙΑΣ

	ΧΗΜΙΚΑ ΣΚΕΥΑΣΜΑΤΑ- ΔΡΑΣΤΙΚΗ ΟΥΣΙΑ	ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΨΕΚΑΣΜΩΝ						ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	
		Μάρτιος	Απρίλιος		Μάιος	Ιούνιος- Αύγουστος	Οκτώβριος- Νοέμβριος		
ΕΙΔΗ ΑΚΑΡΕΩΝ									
		B C D E F G H I J Φύο- σκωμα	Πριν την άνθηση	Ανθο- φορία	Μετά την άνθηση	Θέρος-Τέλος εποχής	Πτώση φύλλων		
<i>Panonychus ulmi</i> (χειμερινά ωά & προνύμφες)	hexythiazox (+ ακμαιοκτόνο)				—————				<p><i>Panonychus ulmi</i> (κόκκινος τετράνυχος της μηλιάς) <i>Tetranychus urticae</i> (κίτρινος τετράνυχος)</p> <p>Οι τετράνυχτοι συνήθως εγκαθίστανται στην κάτω επιφάνεια των φύλλων και με την βοήθεια των στιλέτων (χηληκεράτων) που διαθέτουν, διατρύπουν την φυλλική επιδερμίδα και απομυζούν τους φυτικούς χυμούς, προκαλώντας κακή λειτουργία στη φωτοσύνθεση και στη διαπνοή του φυτού. Στις περιπτώσεις των μεγάλων προσβολών τα φύλλα αποκτούν χλωρωτική όψη και πέφτουν με ελαφρύ άνεμο. Η αντιμετώπιση του κόκκινου τετρανύχου της μηλιάς, ξεκινάει από τις αρχές της άνοιξης και συνεχίζεται μέχρι αρχές Αυγούστου και του κίτρινου τετρανύχου από τα τέλη Μαΐου, μέχρι τέλη Αυγούστου ανάλογα με το μέγεθός της.</p> <p><i>Aculus fockeui</i> = <i>Aculus cornutus</i></p> <p>Επειδή η ροδακινιά χαρακτηρίζεται από μία σταθερή παραγωγή νέων φύλλων ακόμη και κατά την διάρκεια του θέρους, αυτό ευνοεί σημαντικά την δραστηριότητα του ακάρεως αυτού πάνω στα δέντρα μέχρι αργά το καλοκαίρι. Την άνοιξη τα προσβεβλημένα νεαρά φύλλα παρουσιάζουν χλωρωτικές κηλίδες όμοιες με εκείνες που προκαλεί ο "ιός της ροδακινιάς", καρουλιάζουν και αποκτούν μία αργυρόχρηση όψη που μπορεί να καλύψει και όλη την επιφάνεια του φυλλικού ελάσματος, γεγονός που προδίδει από μακριά την παρουσία του στον οπωρώνα. Τα προσβεβλημένα δέντρα χάνουν την ζωτικότητα τους, οι καρποί δεν αναπτύσσονται κανονικά και πέφτουν πρόωρα. Η αντιμετώπιση ξεκινάει από την άνοιξη μετά την ανθοφορία και συνεχίζεται μέχρι αργά το καλοκαίρι ανάλογα με την ένταση της προσβολής.</p> <p>Χημική Καταπολέμηση</p> <p>Για την επιτυχία της χημικής καταπολέμησης σημασία έχει: η έγκαιρη διάγνωση της προσβολής και η άμεση επέμβαση με ένα από τα εγκεκριμένα ακαρεοκτόνα πριν τα ακάρεα αναπτυχθούν σε μεγάλους πληθυσμούς. Η συχνή εναλλαγή των δραστικών ουσιών περιορίζει και επιβραδύνει την ανάπτυξη της ανθεκτικότητας. Ο ρυθμός των επεμβάσεων ποικίλλει ανάλογα με το ακαρεοκτόνο. Οι οδηγίες των παρασκευαστών οίκων θα πρέπει να ακολουθούνται πιστά προς αποφυγή φυτοτοξικών και άλλων φαινομένων στα φυτά και στον άνθρωπο. Τα διασυστηματικά σκευάσματα που έχουν ακαρεοκτόνο δράση δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται την περίοδο που τα φύλλα είναι προχωρημένης ηλικίας διότι δεν απορροφούνται σε ικανοποιητικό βαθμό.</p>
<i>Tetranychus urticae</i> <i>Panonychus ulmi</i>	bifenthrin, hexythiazox (+ ακμαιοκτόνο), etoxazole (+ ακμαιοκτόνο), fenbutatin-oxide, propargite, clofentezine (+ακμαιοκτόνο), pyridaben, spiroticlofen, fatty acid potassium salt ¹						
<i>Aculus fockeui</i> = <i>Aculus cornutus</i>	propargite						

¹ μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέχρι και πριν τη συγκομιδή

————— Συνιστώμενες επεμβάσεις όταν κρίνονται αναγκαίες

..... Πιθανές επεμβάσεις